Medi natural | Quim Delgado Berengué | Actualitzat el 13/04/2022 a les 10:50

Els camins seran sempre nostres

«Hem de ser conscients que els senders i camins són un actiu patrimonial i turístic de primer ordre: hem de creure en el nostre territori, apreciar-lo, respectar-lo i gaudir-lo»

Personalment, és un plaer practicar el senderisme pel municipi de Tremp. De fet, un dels aspectes que més aprecio de viure-hi és que amb dos minuts passes de l'asfalt a la natura, fet que et permet (si tens temps o ets capaç de trobar-lo), gaudir del terme cada dia.

Malgrat això, massa sovint tot caminant descobreixes a les voreres llaunes de cervesa (no sé per què normalment són de cervesa...), bosses de plàstic, burilles de cigarreta, llaunes de menjar, etc. Alguns dies he recollit aquestes deixalles per portar-les allà on pertoca, és a dir, als contenidors corresponents. Tanmateix, al cap de pocs dies el sender torna a estar igual de brut o més, fet que ens indica que no ha estat un cas aïllat o un accident, sinó que és normal (entès com a fet que passa habitualment) que algunes persones llencin deixalles a la natura.

Aquest comportament d'alguns ciutadans, objectivament injustificable, em suggereix diverses reflexions:

Cal ser conscients que, ara com ara, el senderisme és una de les activitats a l'aire lliure que més es practica a la comarca. S'ha fet i es fa un gran esforç per recuperar camins antics, obrir-ne de nous i senyalitzar-los. És una activitat que, com el BTT (des d'aquí el meu reconeixement a la gran feina que està fent Lo Podall) atrau molts visitats. Tenim un territori fantàstic que hem d'apreciar i gaudir.

Qui és responsable de què els camins (i els carrers de les nostres ciutats i pobles) estiguin nets de deixalles i excrements d'animals? Algunes persones segur que ens diran que ho són els ajuntaments i els consells comarcals, perquè per alguna cosa presten el servei de neteja. És cert, segons la llei els ajuntaments presten el servei de neteja, però una cosa és netejar els nostres carrers de fulles d'arbres, de la pols acumulada pel temps, de la brutícia que deixen els cotxes, dels vessaments accidentals de líquids, etc. i una altra molt diferent que entre tots hàgim de pagar la recollida de deixalles que intencionadament algunes persones llancen a terra. Els impostos que paguem no han de servir per això, sinó per fer dels nostres pobles i comarca un lloc millor per viure, però sempre amb la col·laboració de tots nosaltres, ja que en cas contrari és impossible.

Per últim, ens hem de plantejar per què hi ha persones que llencen les deixalles a la natura o als nostres carrers en lloc de dipositar-les on toca. Des del meu punt de vista la resposta és que queda un llarg camí perquè siguem conscients que tot allò que ens pertany a tots com a poble també ens pertany com a individus. De vegades aquesta manca de sentit de pertinença, que sí que tenim amb els béns particulars, fa que no els considerem realment nostres. I aquest raonament no es canvia sinó amb educació. Educació des de les escoles, des de la llar d'infants, des de casa, perquè els nostres fills aprenguin i interioritzin que tots els béns comuns (els camins, els carrers, els fanals, els bancs públics, els poliesportius, etc.) són també seus i que cal cuidar-los de la mateixa manera que cuiden les joguines que tenen a casa. Certament, caldrà temps, però ens hi hem de posar ja, des d'ara mateix.

Tots els pallaresos i pallareses hem de ser conscients que els senders i camins són un actiu patrimonial i turístic de primer ordre. Hem de creure en el nostre territori, apreciar-lo i gaudir-lo. Cal conèixer-lo, cuidar-lo i respectar-lo.

Només així els camins seran sempre nostres.
[nointext]